

for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) stod i 1894, kan faa Vælgernes Dom at føle paa samme Maade, som det nævnte ærede Medlem fik det at føle den Gang.

Det, der foreligger her, er jo Resultatet af Afstemningen ved anden Behandling, hvor de Ændringsforslag, der bleve stillede fra vor Side, bleve forkastede, hvad enten man vil kalde det af den politiske Trekant eller Firkant, af Medlemmer af Reformpartiet, det gamle moderate Parti og Medlemmer af Højrepartiet. Højre stemte derfor, for de vidste, at det var en god Handel. De vidste, at de gennem dette Forslag sikrede sig paa en saadan Maade, at de kunde knægte den almindelige Valgret i de kommunale Raad, naar de fik et saadant Amsraad, som her er Tale om. Derfor er det givet, at de med Glæde stemte for Lovforslaget. Hvad de moderate angaar, den lille benaadede Rest af dem, der har faaet Lov til at overleve Valgdagene siden 1894, da føle de sig naturligvis som Fisk i Vandet, de boltre sig naturligvis i det som i deres rette Element, men for Venstrereformpartiet, der har slaaget de moderate paa Forligspolitikken i 1895, forekommer det mig ydmygende og nedværdigende, naar de i dette Øjeblik skulle stemme for den privilegerede Valgret og det øvrige, som her foreligger.

Naar jeg atter med et Par Ord skal omtale § 1, skal jeg villig indrømme, at denne Paragraf indeholder store Fremskridt, netop de Fremskridt, vi for vort Vedkommende have ønsket, og som jeg har staaet som Talsmand for, ikke blot paa egne og Meningsfællers Vegne, men ogsaa paa de Herrer's Vegne. Vi have derfor saa fuldt som nogen Lod og Del i de Goder, der indeholdes i § 1, men naar den ikke er saa god som i 1903, er det, fordi den har været under Arbejde hos det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), og det er ham, der har faaet indføjjet Bestemmelsen om, at det ikke alene skal være hele Skatteaaret, men endogsaa hele det foregaaende Skatteaar, Vælgernes skulle have haft Ophold i Kommunen. Naar dette tages i Betragtning, vil det ærede Medlem vistnok indrømme mig, at hele hans Tale om § 1 paa dette Punkt var i allerhøjeste Grad forloren. Men den Bestemmelse, som det ærede Medlem har faaet ind, vidner som hele hans øvrige Arbejde om, at det ærede Medlem ikke bryder sig om den almindelige Valgret, thi den Bestemmelse begunstiger ogsaa Hartkornet. Medens de, der ikke have Hartkorn, Arbejdere og Tyende, flytte

den 1ste Maj og derfor skulle have boet i Kommunen i saa godt som 3 Aar, før de kunne erholde Valgret, saa tiltræde de, der eje Hartkorn og handle med Ejendomme, som Regel deres Ejendomme den 1ste April, og de ville derfor vinde Valgretten et Aar før. Man vil se, at det er en Begunstigelse (Afbrudelse af *R. Nielsen* [Præstø Amts 4de Valgkreds]). Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlems Fiskere have Hartkorn (*R. Nielsen* [Præstø Amts 4de Valgkreds]: Politikens Fæstere). Ja, jeg forstaar ikke det ærede Medlem (Afbrudelse). Der bliver sagt, at han forstaar det heller ikke selv, det forstaar jeg meget godt (*R. Nielsen* [Præstø Amts 4de Valgkreds]: Fæstere for Venstre!) Ja, det ærede Medlem er maaske Fæstemand, saa kan han søge Underretning om, hvor han faar dem anbragte paa rette Sted (Afbrudelse af *R. Nielsen* [Præstø Amts 4de Valgkreds]). Det ærede Medlem er et Vrøvl, og jeg vil ikke befatte mig mere med ham.

Formanden: Det ærede Medlem har ikke Lov til at bruge saadanne Udtryk her.

Det ærede Medlem bør for øvrigt ikke indlade sig i privat Samtale med andre Medlemmer.

Poul Christensen: Naar det ærede Medlem staar her og siger Politikens Fæstere, aner jeg ikke, hvad det betyder, og jeg maa have Lov til at karakterisere det paa rette Maade, det kan ikke være andet.

Formanden: Det ærede Medlem har paa ingen Maade Lov til at bruge saadanne Udtryk her i Tinget.

Poul Christensen: Jeg hævder, at det, der sker her ved § 1, er ligesom den øvrige Tankegang i dette Lovforslag en Begunstigelse af Hartkornet, og medens jeg paa den anden Side fuldt ud erkender de Fremskridt, som vi fra vor Side saa loyalt som nogen have været med til at arbejde for, saa maa jeg ogsaa bestemt fastholde det store Tilbageskridt, der ligger i, at det ærede Medlem ikke har kunnet nøjes med Opholdsbestemmelsen fra 1903, som han var vred paa for et Øjeblik siden, men har stillet en Opholdsbestemmelse som Grundlag, der er langt, langt værre end den i 1903, som han den Gang vilde være med til at ændre i en anden Henseende. Altsaa, det store Fremskridt følges øjeblikkelig af et stort Tilbageskridt, hvorved en hel Del Mennesker i dette Land mister den Valgret, de allerede have.